

Sygn. akt VI Cz 1582/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Hanna Morejska – spr.

Sędziowie: SSO Agnieszka Polak

SSO Karol Kołodziejczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 grudnia 2016 r.

sprawy z wniosku wierzyciela M. K.

z udziałem dłużnika N. W.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wierzyciela M. K.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 24 października 2016r.

sygn. akt I Co 1034/16

postanawia: **oddalić zażalenie.**

Sygn. akt VI Cz 1582/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Zawierciu oddalił wniosek wierzycielki M. K. o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu – umowie pożyczki oraz umowie przeniesienia własności na zabezpieczenie-sporządzonemu w dniu 18 lutego 2016r. przed Notariuszem Ł. M. w Kancelarii Notarialnej w K., Repertorium A Numer (...), w zakresie zobowiązania dłużniczki do wydania, opuszczenia i opróżnienia nieruchomości opisanej w § 9 ust. 1 tego aktu tj. samodzielnego lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Z. przy ul. (...), dla którego to lokalu Sąd Rejonowy w Zawierciu Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...),, ,

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje ;

Sąd uznał, że nie zostały spełnione warunki z art. 777 § 1 pkt 4 kpc gdyż przedłożony akt notarialny nie jest tytułem egzekucyjnym, dot. obowiązku wydania , opuszczenia i opróżnienia lokalu, któremu Sąd władny był nadać klauzulę wykonalności na podstawie w/w aktu notarialnego. Żądanie wniosku dotyczy wydania, opuszczenia i opróżnienia lokalu mieszkalnego, a takie żądanie wykracza poza zakres treści art. 777 § 1 pkt 4 kpc. Nie jest dopuszczalne rozszerzanie katalogu obowiązków, co do których istnieje możliwość uzyskania tytułu wykonawczego z pominięciem procedury sądowej, przewidzianej dla postępowań lokalu. Z treści aktu notarialnego wynika , że w przedmiotowym lokalu mieszka nie tylko dłużniczka ale także inna osoba, bliżej nie wskazana (§9pkt.4aktu) . Osoba ta nie jest Stroną umowy pożyczki. Skoro w treści §15 tego aktu wskazano, , że przedmiotowy lokal został wydany M. K.- wierzycielce, co zostało potwierdzone oświadczeniem przed Notariuszem, to zapewne wniosek o wydanie lokalu dotyczy tej innej osoby, która nie jest stroną umowy pożyczki Dlatego na podstawie art. 777 § 1 pkt 4 kpc wniosek oddalono.

Zażalenie na postanowienie złożyła wierzycielka zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, sprzeczność ustaleń faktycznych ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegająca na bezzasadnym uznaniu, iż sporny lokal został wydany wierzycielce, podczas gdy z § 15 pkt 2 przedmiotowego aktu notarialnego wynika jednoznacznie, iż sporny lokal został w rzeczywistości przekazany dłużniczce w odpłatne i ograniczone w czasie korzystanie; sprzeczność ustaleń faktycznych ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegająca na bezzasadnym uznaniu, że określony przedmiotowym aktem notarialnym obowiązek wydania spornego lokalu dotyczy również osoby wspólnie zamieszkującej z dłużniczką w spornym lokalu. Dlatego skarżący wnosi o zmianę zaskarżonego postanowienia dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z aktu notarialnego z dnia 18.02.2016 r. – na okoliczność zobowiązania się również przez matkę dłużniczki tj. G. W. (owej drugiej osoby zameldowanej w przedmiotowym lokalu) do wydania, opuszczenia i opróżnienia spornego lokalu w terminie do dnia 25 sierpnia 2016 r. i poddania się przez nią w tym zakresie w odrębnym akcie notarialnym, egzekucji na podstawie art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podnosił że w niniejszej sprawie natomiast doszło w sposób całkowicie bezzasadny do merytorycznej oceny zasadności i ważności czynności prawnej stron,

Sąd Okręgowy stwierdza że zażalenie nie jest zasadne z przyczyn następujących .

Jak słusznie podnosi skarżący powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego ,

tytułami egzekucyjnymi są dokumenty urzędowe stwierdzające obowiązek świadczenia dłużnika. Stanowią je nie tylko orzeczenia sądowe, ale także tzw. prywatne tytuły egzekucyjne, czyli bankowe tytuły egzekucyjne oraz akty notarialne odpowiadające wymogom ustawowym. Zgodnie z art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c., akt notarialny zalicza się do tej kategorii, jeżeli dłużnik poddał się w nim egzekucji, która obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej lub uiszczenia rzeczy oznaczonych co do gatunku, albo też obowiązek wydania rzeczy indywidualnie oznaczonej, lokalu, nieruchomości lub statku wpisanego do rejestru, gdy termin uiszczenia lub wydania jest w akcie wskazany. Poddanie się egzekucji w umowie zawartej w formie aktu notarialnego jest oświadczeniem woli, którego skutkiem procesowym jest powstanie tytułu egzekucyjnego. Jest to czynność prawa materialnego, która wywołuje skutki procesowe i w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, w którym dłużnik poddał się egzekucji (art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c.), nie jest dopuszczalna ocena ważności czynności prawnej. Jednakże w utrwalony orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się że Sąd w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności nie powinien się ograniczyć tylko do zbadania czysto formalnej strony tytułu egzekucyjnego, lecz powinien zbadać, czy postanowienia tego tytułu nadają się do egzekucji. (tak np. w sprawie IIICR922/59) Nie budzi także wątpliwości że po zmianie art. 791 par.2 kpc od 3.05.2012 (Dz.U. 2011.233.1381) tytuł wykonawczy nakazujący wydanie nieruchomości jest skuteczny erga omnes . należy pamiętać jak słusznie zauważa Sąd Rejonowy sprawy o opróżnienie lokali są swoistymi sprawami Zatem jak słusznie w istocie zauważa Sąd Rejonowy nadanie klauzuli wykonalności tylko przeciwko jednej osobie - dłużniczce zajmującej sporny lokal doprowadzić może do naruszenia praw osób trzecich . Należy pamiętać jak słusznie zauważa Sąd Rejonowy sprawy o opróżnienie lokali są swoistymi sprawami .

Kwestia eksmisji osób nie wymienionych w tytule wykonawczym była przedmiotem wykładni podejmowanym zarówno w orzecznictwie Sadu Najwyższego jak i poglądów doktryny praktycznie od lat 30 ubiegłego wieku. W poglądach doktryny już po nowelizacji przedmiotowego przepisu zwracano uwagę że według art. 791 § 2 k.p.c., tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania nieruchomości, statku lub do opróżnienia pomieszczenia upoważnia do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciw dłużnikowi, lecz także przeciwko jego domownikom, krewnym i innym osobom reprezentującym jego prawa.

Na żądanie osób, które mają być eksmitowane, komornik jest obowiązany okazać tytuł wykonawczy w oryginale (art. 805 § 2 k.p.c.). W tytule wymieniony jest tylko dłużnik, nie ma wzmianki o domownikach krewnych „i innych osobach reprezentujących jego prawa”. Według art. 825 pkt 3 k.p.c., organ egzekucyjny umarza postępowanie w całości lub części na wniosek, jeżeli egzekucję skierowano przeciwko osobie, która według klauzuli wykonalności nie jest dłużnikiem i która sprzeciwiła się prowadzeniu egzekucji.

Przepis ten nie został zmieniony przez ustawę nowelizującą z dnia 16 września 2011 r. i nie nawiązuje do art. 791 k.p.c. w nowym brzmieniu. (tak np. Zenon Knypl--- monografia „Eksmisja i prawa człowieka. Wykonywanie eksmisji z lokali mieszkalnych „- Lex)

. Zatem nadanie klauzuli wykonalności zgodnie z wnioskiem spowoduje że tytuł nie będzie się nadawał do wykonania
Zauważa to także skarżący podnoszą że także druga osoba zajmująca sporny lokal złożyła oświadczenie o poddaniu się egzekucji .

Fakt że istnieje możliwość że wierzycielka może dysponować w przyszłości jeszcze innym tytułem umożliwiającym jej prowadzenie eksmisji nie zmienia tej okoliczności w obecnym stanie prawnym i faktycznym sprawy, gdyż strona nie złożyła wniosku o nadanie klauzuli wykonalności także odnośnie tego drugiego aktu. Nadto przy wykładni przedmiotowych przepisów należy pamiętać że w państwie prawa zgodnie z art. 2 Konstytucji nie można stosować wobec kogokolwiek środków przymusu bez tytułu wykonawczego. Art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, która weszła w życie w stosunku do Polski w dniu 19 stycznia 1993 r., postanawia:

„Każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony ustawą przy rozstrzyganiu o jego prawach i obowiązkach o charakterze cywilnym”.

Prawo do sądu zostało zagwarantowane w art. 45 Konstytucji .

W sprawie 48833/07 w wyroku z dnia 21.06. 2011 ETPC zwrócił uwagę że ,

gwarancje Konwencji wymagają, by ingerencja w przysługujące skarżącemu prawo do poszanowania jego mieszkania, nie tylko miała podstawę prawną, lecz także była proporcjonalna w świetle art. 8 ust. 2 Konwencji do uzasadnionego prawnie celu, który miał zostać tym samym zrealizowany, przy uwzględnieniu poszczególnych okoliczności danej sprawy. Ponadto żaden przepis prawa krajowego nie może być stosowany w sposób niezgodny ze spoczywającymi na pozwanym Państwie zobowiązaniami, wynikającymi z Konwencji..

W związku z tym należy wskazać, iż każda osoba zagrożona ingerencją w jej prawo do mieszkania, co do zasady, powinna mieć możliwość uzyskania zbadania proporcjonalności i racjonalności danego środka przez niezawisły sąd w świetle odnośnych zasad, wyprowadzonych z art. 8 Konwencji . Czyli nie jest możliwe wykonanie zobowiązania z aktu notarialnego w obecnym stanie sprawy Zatem reasumując z podanych wyżej przyczyn z mocy art. 385 kpc wzw.z art. 397par.2 kpc zażalenia oddalono.